

Hvis De virkelig

er interesseret i Sydslesvig-Spørgsmaalet

er det Deres Pligt at læse dette, inden De afgiver Deres Stemme.

Folketingsdebatten, som gik forud for Ministeriet Knud Kristensens Fald, viste med al ønskelig Tydelighed, at Sydslesvigvennerne den 28. Oktober kun har tre Muligheder.

1. De kan sige et klart og brutalt Nej til Sydslesvig. D. v. s. stemme paa det radikale Venstre, Socialdemokratiet eller Kommunisterne.

2. De kan sige et romantisk og urealistisk Ja. Altsaa gaa ind for et »muligvis-ad-Aare« i fuld Bevidsthed om, at dette Standpunkt ikke alene er uden enhver udenrigspolitisk Chance, hvad Udenrigsministerens Tavshed forleden beviste, men ogsaa uvægerlig vil betyde, at de østprøjsiske Flygtninge vinder varig Bosættelse og forandrer et Sydslesvig til et Østprøjsen, som det er uden Mening at holde Afstemning i »ad Aare«.

D. v. s. stemme paa Venstre, Konservative eller Retsforbundet.

3. De kan sige et klart og redeligt Ja til Sydslesvig ved at gaa ind for de Krav, der var indeholdt i den Dagsorden, som blev nedstemt ogsaa af de tre sidstnævnte Partier. Kravene om at Sydslesvig nu løsrives fra Tyskland, saa Flygtningene kan blive fjernet og Landsdelen faa en Mandatstilling i Henhold til Artikel 77 i de forenede Nationers Grundlov, med Danmark som ansvarlig suveræn Stat, indtil den endelige Genforening efter en forudgaaende Afstemning kan finde Sted.

D. v. s. stemme paa DANSK SAMLING.

For mere end 13 Maaneder siden, d. 9. Sept. 1946, modtog vi fra England Besked om de Muligheder, som forelaa, som vi havde at vælge imellem, om vi ikke paa Naade og Unaade vilde overlade Landsmænd til Prøjsernes Forfølgelse.

Hovedsummen af det britiske Memorandum var dette: Sydslesvig har to Muligheder. — Den ene er dansk. Den anden er tysk. Enten gaar Danmark med til at bære de Byrder, som er forbundet med Landsdelens frie Fremtid, eller ogsaa faar Landsdelen en Fremtid under tysk Tvang. Hvis Danmark nægter som Stat at placere sig, bliver den tyske Suverænitet opretholdt med den Følge, at Danmark bliver uden enhver Mulighed for at beskytte vore Landsmænd dernede.

Ene af alle Partier gik DANSK SAMLING ind for et Ja.

Imod vore Stemmer vedtog Rigsdagen den Oktober-Note, som var et Nej til Sydslesvig ved sin Afvisning af alle de givne Muligheder, som naivt byggede paa Tanken om de allierede Mindretalsgarantier, som alle ved, ikke vil se Dagens Lys efter den anden Verdenskrig.

Følgen af dette Nej til at tage statspolitisk Ansvar ligger aabenbart for enhver. Landet Slesvig-Holstein er nu en Realitet. Udstykningsplanen presses ned over Angel. De danske Ledere trues med at være sat uden for Loven den Dag, da Englænderne er ude af Landet. — Undergangen venter.

Alt dette sker til Tonerne heroppefra af politisk Lyrik. »Sydslesvig genvundet, det er Kampens Maal — men — vi staar paa Oktobernotens Grund«. Man mindes med Uhygge det Digt, Povl Sørensen skrev om Besættelsestidens Grundlovshyldere, der sluttede saaledes:

»Og det er stadig en af Sjælens
Gaader,
hvorfor man kysser den, man
just forraader«.

Kun eet kan redde Sydslesvig nu.

Vi maa ud af dette.

Kun eet kan redde Sydslesvig nu. Det er det statspolitiske Krav om Løsrivelse og Mandatstyre, som DANSK SAMLING desværre er ene om paa Danmarks Rigsdag.

Derfor stemmer vi DANSK SAMLING den 28. Oktober.

Sydslesvigvennerne spilder deres Stemmer ved at stemme Venstre. Sydslesvig bliver nemlig ikke frelst, blot fordi Knud Kristensen er en hæderlig og oprigtig Mand. Hans Politik er uden Realitetssans og derfor utilstrækkelig.

Sydslesvig gaar tabt, hvis der ikke paa Rigsdagen findes Repræsentanter for en Politik, der Ansigt til Ansigt med den Virkelighed, som Venstre enten ikke kan eller ikke tør se i Øjnene, fører en Politik, der er langt klarere og kraftigere end Knud Kristensens. Hans Politik i denne Sag har indtil denne Dag været een stor Fallit. Det er barnligt ikke at ville se dette i Øjnene, blot fordi man „saa godt kan lide Manden“. Det er Sydslesvig og ikke Knud Kristensen, det drejer sig om.

Hold Hovedet koldt!

Vi beder alle DANSK SAMLINGS Medlemmer om at holde Hovedet koldt paa sig selv og andre Venner af Sydslesvig, naar vi nu ind under Valget skal til at høre alt det gamle Skraal om Stemmespild og om det nytteløse i at holde en lille Gruppe paa Rigsdagen.

Vi hørte det samme forud for Valget den 23. Marts 1943. Men da havde vi en Kaj Munk til at sige os noget, som i Dag har den samme Aktualitet. „Jovist er Knud Kristensen en god Mand, men hans Skridt er kun halvt“. Man kunde tilføje: Tyskerne blev ikke slaaet, og Danmark blev ikke frit ved de Mænd, som blot gik rundt og var hæderlige og oprigtige inderst inde, men ikke kæmpede. Af de, der turde gaa ind for, at det var bedre at have Andel i de faa, som siger Sandheden, end i de 140, som ikke „finder det forsvarligt“ at sige den. **Selvom** de faa bliver stemt ned.

Det var ikke forgæves, at vi havde Mænd paa Rigsdagen fra 23. Marts til 29. August 1943. Det er aldrig forgæves at sige Sandheden og hævde Retten. Stemmer man os ned, er Ansvaret ikke vort, men deres, som stemmer os ned.

Stemmespild? Vil det ikke være sikrere, selvom deres Politik er svag og utilstrækkelig at kaste Stemmerne over paa Venstre — de er da bedre end de Radikale?

Nej, og atter Nej!

DANSK SAMLING fik ved Valget den 30. Oktober 1945 63.760 Stemmer og fire Mandater. Kastes disse Stemmer over paa Venstre, der som bekendt har faaet sine Mandater meget billigt, vil Resultatet efter al Sandsynlighed blive virkningsløst. Venstre vil næppe af den Grund kunne opnaa flere Mandater, hvorimod Socialdemokratiet ved dette Stemmespild har Mulighed for at erobre Tillægsmandater. Husk det.

Ogsaa derfor stemmer vi DANSK SAMLING den 28. Oktober!

Venlig Hilsen
DANSK SAMLING

